

Μικροί δημοσιογράφοι

Α' Δημοτικό Κολοσσίου

Οι μεγάλοι θυμούνται τα δικά τους σχολικά χρόνια

Ο παππούς μου ονομάζεται Μιχάλης Νεοφύτου. Πήγαινε στο ίδιο δημοτικό με εμένα. Τότε όμως υπήρχαν μόνο δύο αίθουσες διδασκαλίας με μαυροπίνακα και κιμωλίες. Τα παιδιά χωρίζονταν στη μία αίθουσα η πρώτη, η πέμπτη και έκτη δημοτικού ενώ στην άλλη ήταν η δευτέρα, η τρίτη και η τετάρτη δημοτικού. Το ωράριο του σχολείου ήταν τις καθημερινές 7:30π.μ. – 12:00μ.μ. το πρωί και το απόγευμα 1:00μ.μ. – 4:00 μ.μ. Πήγαιναν στο σχολείο και κάθε

Σάββατο πρωί. Για να πάνε τα παιδιά στο σχολείο χτυπούσε η καμπάνα στο εκκλησάκι του Αγίου Ανδρονίκου που βρίσκεται στο κέντρο του χωριού.

Σε κάθε τάξη υπήρχαν γύρω στους 10 μαθητές. Τα μαθήματα που έκαναν ήταν αριθμητική, ορθογραφία, γεωγραφία, ιστορία και γυμναστική. Τη γραφή την έκαναν με μελάνι. Το αγαπημένο του μάθημα ήταν η αριθμητική. Οι εκδρομές τους ήταν εντός του χωριού και έτσι πήγαιναν με τα πόδια. Οι

πιο μεγάλες τάξεις πήγαιναν και εκδρομές όπου διανυκτέρευαν. Ήταν δύσκολα χρόνια γιατί με το σχολείο βοηθούσε και τον πατέρα του στα χωράφια και στο κοπάδι και γι' αυτό διάβαζε αργά το βράδυ με λάμπα πετρελαίου. Το σχολείο ήταν γι' αυτόν πολύτιμο γιατί του πρόσφερε γνώσεις που τον βοήθησαν στη ζωή του.

Έρευνα-συγγραφή: Θεόδωρος Γεωργίου

« Το σχολείο μου ήταν το Α' Δημοτικό σχολείο Τραχωνίου που βρίσκεται στο Τραχώνι. Πηγαίναμε από τις 7: 45 το πρωί μέχρι τις 1:05 Δευτέρα μέχρι Σάββατο. Στην τάξη μου ήταν 30 παιδιά. Στο σχολείο κάναμε Ελληνικά, Μαθηματικά, Τέχνη, Μουσική και Γυμναστική. Το αγαπημένο μου μάθημα ήταν η Τέχνη. Στην τάξη είχαμε πράσινο πίνακα. Μπροστά από τον πίνακα ήταν το γραφείο της δασκάλας και απέναντι ήταν τα θρανία το ένα πίσω από το άλλο. Είχαμε βιβλία για όλα τα μαθήματα όπως βιβλίο Ελληνικών και Μαθηματικών, Θρησκευτικών και Ιστορίας. Εκδρομές πηγαίναμε σε αρχαιολογικούς χώρους, μουσεία και πάρκα. Νιώθω νοσταλγία γιατί περνούσα ωραία.»

Έρευνα-συγγραφή: Νικολέττα Αθανασίου

Το σχολείο ταξιδεύει στο χρόνο!

♦ Γινόμαστε μικροί ερευνητές και συγκεντρώνουμε πληροφορίες από ένα μεγαλύτερό μας για το πώς ήταν το σχολείο στα παλιά χρόνια, όταν πήγαινε αυτός/ή στο σχολείο.

Σε αυτή την έκδοση θα βρείτε:

Οι μεγάλοι θυμούνται τα σχολικά τους χρόνια	1-2
Σκέψεις και συναισθήματα για το πρώτο αναγνωστικό	2
Το σχολείο ταξιδεύει στο χρόνο	3
Μαθητές όλου του κόσμου	4

Το σχολείο των γονέων μου ήταν το ΙΗ' Δημοτικό σχολείο Λεμεσού και βρίσκεται στον Άγιο Αντώνη Λεμεσού. Το σχολείο δεχόταν τους μαθητές η ώρα 7:30 μέχρι 1:05. Τα παιδάκια στην τάξη ήταν 20 μαθητές. Τα μαθήματα ήταν Ελληνικά, Μαθηματικά, Ζωγραφική και άλλα. Το αγαπημένο τους μάθημα ήταν τα Μαθηματικά. Οι αίθουσες διδασκαλίας ήταν μεγάλες με δύο μεγάλους πίνακες, πράσινους με ζωγραφιές των παιδιών επάνω, όπως οι

ίδιοι θυμούνται. Είχαμε πολλά βιβλία όπως Γραμματική, Ελληνικά, Μαθηματικά. Εκδρομή πηγαίναμε σε αρχαιολογικούς χώρους ή στη θάλασσα. Τα συναισθήματά τους ήταν όμορφα και χαρούμενα. Τα μαθητικά χρόνια δεν τα αλλάζω με τίποτα.

Έρευνα-συγγραφή:
Μωυσία

Το σχολείο της μαμάς μου ήταν το Δ' δημοτικό σχολείο Λεμεσού. Οι ώρες του σχολείου ήταν από τις 7:30-13:00. Στην τάξη ήταν 20 παιδιά. Τα μαθήματα που έκανε ήταν Νέα Ελληνικά, ιστορία, Γεωγραφία, Τέχνη, Μαθηματικά, Γυμναστική, Χημεία και Οικοκυρικά. Οι αίθουσες διδασκαλίας ήταν μεγάλες. Ο πίνακας ήταν μαύρος και γράφαμε με κιμωλία. Είχαμε βιβλία Ανάγνωσης, Μαθηματικών και Θρησκευτικών. εκδρομή πηγαίναμε στο ελαιοτριβείο και στο ζωολογικό κήπο. Σύμφωνα με τη μητέρα μου τα σχολικά χρόνια που έζησε ήταν όμορφα και χαρούμενα.

Έρευνα-Συγγραφή:
Γιώργος Παναγιώτης Κλεάνθους

Το σχολείο ταξιδεύει στο χρόνο!

Το σχολείο μου βρισκόταν στο χωριό μου στη Διερώνα. Τον καιρό που πήγαινα εγώ σχολείο οι ώρες σχολείου ήταν από τις 7:00 ως τις 3:00 το απόγευμα. Ήταν 10 μαθητές. Κάναμε Γραφή, Μαθηματικά, Ανάγνωση. Το αγαπημένο μου μάθημα ήταν η Ανάγνωση. Ήταν μια αίθουσα για όλες τις τάξεις. Πηγαίναμε εκδρομή στο διπλανό χωριό. Τα συναισθήματα που έχω είναι χαρά. Ήταν τα καλύτερα χρόνια της

ζωής μου.

Μιχαήλ-Άγγελος Λοΐζου

Το σχολείο που πήγαινε ο πατέρας μου ήταν το Δημοτικό σχολείο Πάχνας που βρίσκεται στο χωριό Πάχνα. Στο σχολείο πηγαίναμε 7:30 το πρωί και σχολάζναμε 1:30 το μεσημέρι, αλλά πηγαίναμε και το Σάββατο σχολείο. Στην τάξη μας ήμασταν 16 μαθητές. Τα μαθήματα που κάναμε ήταν τα ίδια με τα δικά μας. Το

αγαπημένο του μάθημα ήταν η Γυμναστική γιατί του άρεσε να παίζει ποδόσφαιρο. Οι αίθουσες ήταν παλιά κτίρια με πέτρα. Τα βιβλία ήταν τα ίδια. Εκδρομή πηγαίναμε συνήθως σε κάστρα, μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους. Τα σχολικά χρόνια του πατέρα μου ήταν ωραία. «Μακάρι να μην μεγαλώναμε ποτέ», εύχεται ο ίδιος.

Έρευνα-συγγραφή: Κρίστια Στεφανή

Σκέψεις και συναισθήματα για το πρώτο αναγνωστικό!

«Με πολλή ανυπομονησία περίμενα να πάρω το βιβλίο στα χέρια μου. Λαμπρή ήταν εκείνη η μέρα που το πήρα. Με θαυμασμό κοιτούσα τις ζωγραφιές του, τις εικόνες αυτές του έξω κόσμου. Ήταν ένα βιβλίο μαγικό.» Ράλλης Κοψίδης, μαρτυρία

Φαντάζομαι πως το παιδί αυτό που έζησε στα παλιά χρόνια νιώθει πολύ έντονα συναισθήματα για

το πρώτο του βιβλίο. Νιώθει κυρίως **χαρά**, **ενθουσιασμό** και **ικανοποίηση** που κατάφερε να πάρει το βιβλίο στα χέρια του. Διάχυτη είναι όμως η **συγκίνηση** και η **ευγνωμοσύνη** που αξιώθηκε να το αποκτήσει. Τέλος, νιώθει **περηφάνια** που το κρατάει στα χέρια του και απέραντο **θαυμασμό** για τις εικόνες και τις ζωγραφιές του.

Ομαδική εργασία όλων των παι-

Οι μεγάλοι θυμούνται τα δικά τους σχολικά χρόνια

Το σχολείο των γονέων μου ήταν το ΙΗ' Δημοτικό σχολείο Λεμεσού και βρίσκεται στον Άγιο Αντώνη Λεμεσού. Το σχολείο δεχόταν τους μαθητές η ώρα 7:30 μέχρι 1:05. Τα παιδιά στην τάξη ήταν 20 μαθητές. Τα μαθήματα ήταν Ελληνικά, Μαθηματικά, Ζωγραφική και άλλα. Το αγαπημένο τους μάθημα ήταν τα Μαθηματικά. Οι

σάκα

κασετίνα

αίθουσες διδασκαλίας ήταν μεγάλες με δύο μεγάλους πίνακες, πράσινους με ζωγραφίες των παιδιών επάνω, όπως οι ίδιοι θυμούνται. Είχανε πολλά

βιβλία όπως Γραμματική, Ελληνικά, Μαθηματικά. Εκδρομή πήγαιναν σε αρχαιολογικούς χώρους ή στη θάλασσα. Τα συναισθήματά τους ήταν όμορφα και χαρούμενα. Τα μαθητικά χρόνια δεν τα αλλάζω με τίποτα.

Έρευνα-συγγραφή: Παναγιώτης Γεωργίου

Το σχολείο του μπαμπά μου βρίσκεται στη Μέσα Γειτονιά και είναι το Ι' Δημοτικό ενώ της μαμάς μου είναι δικό μου, το Α' Δημοτικό Κολοσσίου. Η μαμά μου πήγαινε στο δημοτικό τις χρονιές 1990-1996 και ο μπαμπάς μου τις χρονιές 1987-1993. Στην τάξη του μπαμπά μου είχε 30 παιδιά ενώ της μαμάς μου είχε 10 παιδιά. μερικά από τα μαθήματα ου κάναμε ήταν

Ελληνικά, Μαθηματικά, Γυμναστική. Οι αίθουσες διδασκαλίας ήταν ευχάριστες. Το βιβλίο των Ελλήνων ήταν «Η γλώσσα μου». Οι εκδρομές μας ήταν εκπαιδευτικές. Τα συναισθήματα για τα σχολικά χρόνια των γονιών μου είναι ευχάριστα και τους έλειψαν.

Έρευνα-συγγραφή: Κωνσταντίνος Γεωργίου

Το όνομα του παππού μου είναι Δημήτρης Θεοδώρου. Το σχολείο του παππού μου ήταν η Ε' Αστική Αγίου Ιωάννη. Πήγαινε όλη τη μέρα στο σχολείο. Είχε 40 παιδιά. έκανε όλα τα μαθήματα. Του άρεσαν τα Μαθηματικά και η Μουσική. Οι αίθουσες ήταν μικρές. Πήγαιναν εκδρομή σε μύλους και σε άλλα μέρη της Κύπρου. Νιώθει ευχάριστα συναισθήματα για τα σχολικά του χρόνια ο παππούς μου.

**Έρευνα-συγγραφή:
Δημήτρης Θεοδώρου**

Η μαμά μου πήγαινε στο Α' Δημοτικό Κολοσσίου, όπως κι εγώ, και βρίσκεται στο κέντρο του χωριού όπως και σήμερα. Πήγαινε κανονικά όπως κι εμείς από το πρωί μέχρι το μεσημέρι. Στην τάξη της μαμάς μου ήταν περίπου 25 παιδιά, 3 αγόρια και τα υπόλοιπα κορίτσια. Στο σχολείο κάναμε όλα τα μαθήματα. Το αγαπημένο της μάθημα ήταν τα Ελληνικά. Οι αίθουσες διδασκαλίας ήταν μόνο 3, αφού το σχολείο ήταν μικρό. Ήταν πολύ ωραία χρόνια και τα νοσταλγεί πολύ.

**Έρευνα-συγγραφή:
Λένη Πολυμνίου**

Το σχολείο της μαμάς μου ήταν στο συνοικισμό Κολοσσίου. Οι ώρες του σχολείου που πηγαίναμε ήταν από τις 7:45 το πρωί μέχρι τις 13:05 το μεσημέρι. Στην τάξη υπήρχαν 15 παιδιά. Υπήρχαν πολλά θρανία που κάθονταν οι μαθητές, η έδρα της δασκάλας, πίνακας, σέλοτεξ. τα βιβλία που είχανε ήταν μικρά. Εκδρομή πήγαιναν στο κάστρο του Κολοσσίου. Τα σχολικά χρόνια της μητέρας μου ήταν τα καλύτερα. Περνούσαν ωραίες στιγμές.

**Έρευνα-συγγραφή:
Χριστιάνα Ζορπίδου**

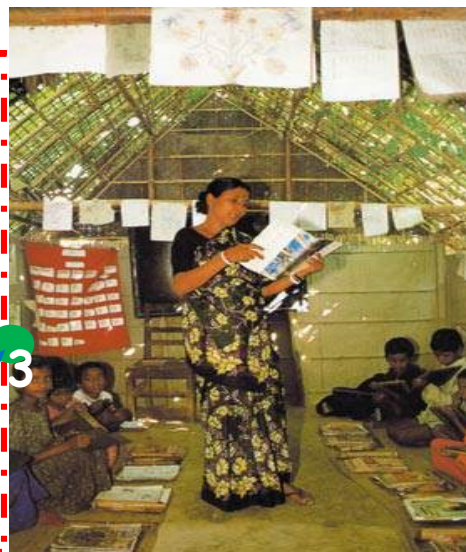
Μαθητές όλου του κόσμου...

Σεπτέμβριος! Μια καινούρια σχολική χρονιά αρχίζει και χιλιάδες μαθητές και μαθήτριες σε όλη την Ελλάδα ξαναγουρίζουν στα θρανία τους. Τι συμβαίνει όμως στον υπόλοιπο κόσμο; Τι θα ήθελες να ρωτήσεις τα παιδιά που είναι μαθητές στην Κίνα και στο Μπαγκλαντές;

- ♦ Πόσους ηλεκτρονικούς υπολογιστές έχετε σε μια αίθουσα διδασκαλίας;
- ♦ Πόσο μεγάλη είναι η αίθουσα σας για να χωράει τόσους ηλεκτρονικούς υπολογιστές;
- ♦ Είναι κουραστικό να είστε πολλές ώρες μπροστά από μια οθόνη;
- ♦ Είναι εύκολο να κάνετε τα μαθήματά σας μόνο με τον υπολογιστή;

- ◇ Πώς κτίστηκε το σχολείο σας;
- ◇ Γιατί δεν έχετε θρανία και καρέκλες;
- ◇ Είναι εύκολο να κάνετε μάθημα στο πάτωμα;
- ◇ Τα βιβλία σας είναι καινούρια;
- ◇ Γιατί δεν έχετε όλοι τα ίδια βιβλία;
- ◇ Είστε ευχαριστημένοι με αυτά που έχετε στο σχολείο σας;
- ◇ Αν είχατε τα χρήματα πώς θα θέλατε να τα αξιοποιήσετε για το σχολείο σας;
- ◇ Το σχολείο σας αποτελείται μόνο από μια αίθουσα;
- ◇ Τι μαθαίνετε στο σχολείο;

Το Δημοτικό σχολείο του πατέρα μου ήταν στον Αρακαπά. Οι ώρες λειτουργίας του σχολείου του Αρακαπά ήταν 7:45-13:00. Το σχολείο του πατέρα είχε 56 μαθητές και η τάξη του πατέρα μου είχε 7 μαθητές. Στο σχολείο έκαναν Μαθηματικά, Ελληνικά, Θρησκευτικά, Ορθογραφία και Γυμναστική. Το αγαπημένο μάθημα του πατέρα μου ήταν τα Μαθηματικά. Είχε μια αίθουσα όπου υπήρχαν: πίνακας, θρανία, καρέκλες και έδρα. Τα βιβλία ήταν όπως και σήμερα. πηγαιναν εκδρομή στο ζωολογικό κήπο, ελαιοτριβείο του χωριού και διάφορες άλλες εκδρομές. Ο πατέρας μου έχει τα καλύτερα συναισθήματα για το σχολείο του γιατί έμαθε να διαβάζει και να γράφει.

Έρευνα– Συγγραφή: Παναγιώτης Σάββα

Το σχολείο μου ήταν το δημοτικό της Καρμιώτισσας και βρισκόταν κοντά στο σπίτι μου. Σχολείο πήγαινα καθημερινά από τις 7:45 μέχρι τις 13:05. Επίσης, πήγαινα και το Σάββατο μέχρι τις 12:30. Στην τάξη μου υπήρχαν 30 παιδιά. Τα μαθήματα που κάναμε ήταν Ελληνικά, Μαθηματικά, Ιστορία, Επιστήμη, Αγγλικά, Γεωγραφία, Τέχνη, Σχεδιασμό και Τεχνολογία, Μουσική και Γυμναστική. Οι αίθουσες διδασκαλίας έμοιαζαν με τις σημερινές αίθουσες. Είχαν θρανία, καρέκλες, έδρα, πίνακα με κιμωλία, πάγκους, σέλοτεξ. Τα βιβλία που είχαμε ήταν έγχρωμα με εικόνες. εκδρομή πηγαίναμε σε άλλες πόλεις ή σε κοντινές περιοχές. Έχω ωραία συναισθήματα για τα παιδικά μου χρόνια. Ήταν ωραία χρόνια χωρίς σκέψεις και άγχος. Τις πληροφορίες τις πήρα από τη μητέρα μου.

Έρευνα– Συγγραφή: Χρίστος Σωτηρίου

Το σχολείο της μητέρας μου βρίσκεται στην Αγγλία. Είχε ξύλινα θρανία και καρέκλες. Δεν είχε ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Πήγαινε στο σχολείο μέχρι τις 3:30 το απόγευμα. Έκαναν διάφορα μαθήματα, γυμναστική και παιχνίδια. Ήταν 28 παιδιά στην τάξη.

Έρευνα-συγγραφή: Κρίστοφερ Έβανς

Το σχολείο της γιαγιάς μου βρίσκεται στην Αγγλία. Το σχολείο ήταν ανοικτό από τις 9:00π.μ. μέχρι τις 4:00μ.μ. Ήταν 32 παιδιά στην τάξη. Έκαναν όλα τα μαθήματα. Το αγαπημένο της μάθημα ήταν η ορθογραφία. Οι δασκάλες ήταν μοναχές. Όλα τα βιβλία έμεναν στο σχολείο. Ήταν ωραία. Της γιαγιάς μου της άρεσε το σχολείο.

Έρευνα-συγγραφή: Χάρι Μπίαρ

Ο κήπος της τάξης μας!

